

**LABORATORNÍ STANOVENÍ VLHKOSTI
ZEMIN**

ČSN 72 1012

JK -

Nezobrazitelný cizojazyčný text!

Laboratory determination of moisture content of soils

Tato norma platí pro laboratorní stanovení vlhkosti všech druhů zemin, vyhodnocovaných ke stavebním účelům a určuje způsoby laboratorního stanovení vlhkosti.

I. NÁZVOSLOVÍ

1. Vlhkost zeminy (w) - množství vody obsažené v zemině, které lze odstranit vysoušením při 105 ° až 110 °C, aniž by docházelo k chemickým změnám materiálu. Vyjadřuje se jako poměr hmotnosti vody odstraněné vysoušením k hmotnosti vysušené zeminy.

2. Vlhkost objemová (w_v) - množství vody obsažené v zemině podle čl. 1, vyjádřené jako poměr objemu vody k objemu zeminy.

3. U zemin obsahujících hrubá zrna se vlhkost vyjadřuje buď jako vlhkost celková (w_c) - podle čl. 1, nebo jako vlhkost jemné frakce (w_j). Vlhkost jemné frakce se vypočte z vlhkosti celkové - podle čl. 15, vzorce (3). Hranice mezi hrubými zrny a jemnou frakcí je dána účelem zkoušky, pro který se stanovení vlhkosti provádí (např. ČSN 72 1013, ČSN 72 1014, ČSN 72 1015).

II. VŠEOBECNĚ

4. Stanovení vlhkosti se provádí zpravidla těmito metodami:

a) metoda absolutní (vysoušecí). Tato metoda spočívá v oddělení vody od pevné fáze zeminy a stanovení hmotnosti nebo objemu pevné fáze zeminy a vody:

aa) standardní laboratorní metoda,

ab) metoda pomocí pískové lázně,

ac) metoda pomocí denaturovaného lihu,

ad) metoda pomocí infralampy;

b) metoda pyknometrická;

Nahrazuje ČSN 72 1012
z 20.12.1967

Účinnost od:
1.12.1981

05367

-- Vynechaný text --